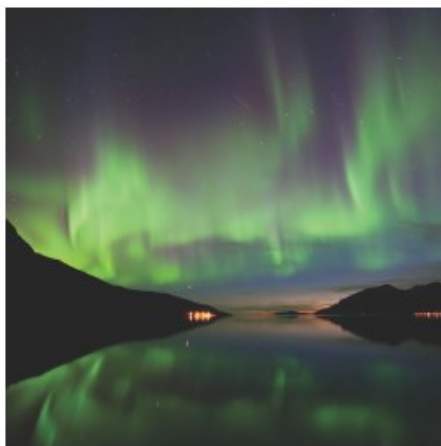

NORSK REJSEBUREAU

Sommer Vinter Nordlys Hurtigruten

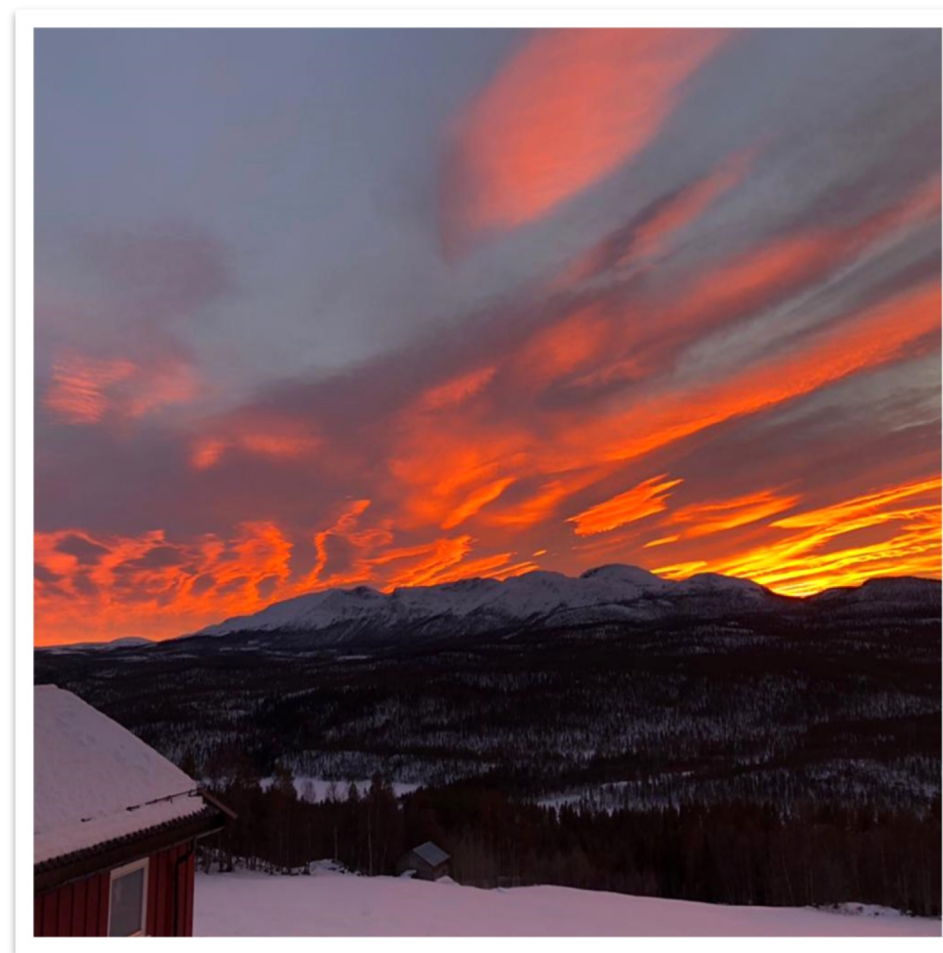
Norsk Rejsebureau siden 1909
www.norskrejsebureau.dk

Norsk Rejsebureau
Frederiksberggade 10
1459 København K.
Tlf. 33 12 45 65
norsk@norskrejsebureau.dk

RUTEN SKIKLUB

ÅRGANG 52

DECEMBER 2019

Himlen brænder

Ruten Skiclubs Medlemsblad 2019

REDAKTION & LAYOUT

Therese Vedel

Tlf.: +45 60 15 12 51 - E-mail: thvedel@teliamail.dk

MEDLEMSADMINISTRATIONS

Michael Rolf Jacobsen

Tlf.: +45 45 76 00 23 - Mobil: +45 23 62 24 77

E-mail: michael@rolfjacobsen.dk

Bankkonto nr.: Reg. 1551 nr. 4162250

Forsidebillede: Anja Koue

Indholdsfortegnelse:

Forkvinden har ordet:	3
Brev fra Berit:	4
Rejseberetning:	14
Generalforsamling:	21
Birkebeiner-Rennet 2019:	26
Status for hjemmesiden:	29
Ugerapporter	30 - 47
Fra Elben til Espedalen	30
Rapport fra uge 7	34
Rapport fra uge 8	36
Rapport fra uge 9	39
Rapport fra uge 11	42
Rapport fra uge 30	46

RUTEN FJELLSTUES ADRESSE

Ruten Fjellstue - N - 2658 - Espedalen, Norge

Telefon: +47 6129 73 30 - Telefax: +47 61 29 73 21

E-mail: post@ruten.no - Internet: www.ruten.no

re at lunte der ud af. Men jeg måtte selvfølgelig holde øje med, om alle var med, så jeg løber noget frem og tilbage, og det holder mig i god form, og så bliver jeg også kløet lidt engang imellem.

Vi skulle heldigvis ikke gå hele vejen hjem igen, idet 2 biler hentede os. Godt hjemme igen var det nu meget rart at ligge under skrivebordet og få sig et lille hvil.....

De andre dage var vi på tur til Rundhø, Bingsbu med Sprenpiggen og selvfølgelig på toppen af Ruten.

En dag skulle de også sejle i kano på Espevatnet for at se hellemaleri-erne. Der måtte jeg ikke komme med, men jeg er nu heller ikke meget for vand, undtagen når jeg er tørstig – så er det fint nok.

Min plageånd var der i hele 2 uger, så vi har gået mange fine ture, og han er helt ok, når jeg får lov til at gå uden snor. Jeg løber ikke væk, for tænk hvis han farer vild.

Vuf vuf Freia.

**Oversat fra hundenorsk
af Ole Bertelsen**

På vej til hellemalerier i kano

Freia med plageånd

Rapport fra uge 30

Tekst af Freia

Klip fra min hundedagbog

.... Det er den 23. juli, hvor hundedagene starter. Ifølge gammel historie bliver hundene vilde og gale, men det har jeg nu ikke tænkt mig at blive.

Så er han der igen min plageånd – men han er nu også lidt hyggelig. "Ut på tur", lyder det, og så må jeg se oplagt ud. Så jeg springer op, hen til disken, op med poterne, og så bliver jeg kløet lidt i pelsen. Jeg er faktisk så god til at springe, at jeg sagtens kunne klare fadølsanlæggets håndtag, hvis de bare selv vil holde glasset.

Arthur siger, jeg gerne må gå med – så slipper jeg også for at ligge ved hans sure tær. Så ud af døren og det flotte Freiahoppet ud på turet – her kommer jeg.

Det viser sig, at der er mange andre nemlig Peter, Anne, Karen, Birthe, Kurt, Jane og Therese, som skal med på tur til Storhøliseter. Arthur og min plageånd skal være turledere.

Vi går ned ad mælkevejen til Breidsjøen og over broen til sommerstien, der går op til Frederikssæter. På vejen op ser vi på nogle gamle trækasser, som Arthur siger har været brugt til at samle mos i og som så blev solgt til eksport. Og nu er de fredet – mærkeligt, hvad de mennesker finder på.

Det var i en mose lige ved siden af, at jeg fandt et elggevir – det er jeg meget stolt af. Min plageånd har fået det.

Oppe ved Frederikssæter holdt vi en pause for at samle kræfter til den stejle opstigning. Det er nu ikke noget problem for mig, for jeg har 4 ben. Men især Therese havde det hårdt, og min plageånd måtte næsten

skubbe hende op – det var lidt synd for ham, og jeg hjalp slet ikke. Men oppe over kanten var der dejligt ved en lille sø, hvor vi holdt pause. Det var varmt – 25 grader – og Birthe og Jane skulle køles af. Så de smed alt tøjet og hoppede i søen. Det var for meget for mine hundøjne, så jeg måtte sidde med poterne foran øjnene og kiggede kun lidt.

Dejligt at komme ud af skoven og væk fra myggene, og nu var det ba-

De gamle trækasser

Forkvinden har ordet

Tekst af Therese Vedel

Den vigtigste forandring i Skiklubben i år er, at bestyrelsen har overtaget arbejdet med layout og opsætning af bladet. Til det formål mødtes vi først i oktober hos Svend Gundestrup for at tage hul på opgaven. Jeg havde leget lidt på forhånd, men var ikke nået særlig langt.

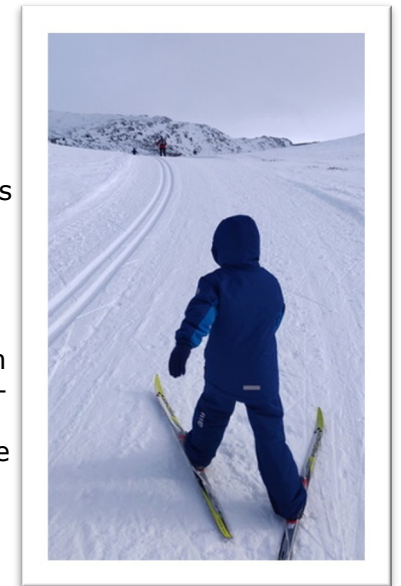
Efter en hyggelig middag for at komme i stødet satte vi os ned til Svends store computer og gik i gang.

Der var mange overvejelser, hvis vi skulle lave et anvendeligt oplæg. Vi diskuterede farver, logo, skrift og skriftstørrelse. Alt blev skrevet ned og siden anvendt af Svend til at lave mastersider. Jeg har ikke tidligere haft en version af Publisher, der kunne alt det, så det var overvældende. Det sværeste var dog at finde ud af at dele arbejdet i Dropbox. Men efter en del frustrationer og lidt stress, det er så moderne, lykkedes det.

Tanken er at få lavet en opsætning af bladet, som kan overtages og videreføres af en ny bestyrelse siden hen. I mange år har vi været forvænt med, men også afhængige af Flemming Koues store arbejde med bladet. Vi er mange, der i løbet af oktober har haft hans milde, men bestemte røst i telefonen eller i mail med påmindelse om at få den eller disse artikler færdige rettidigt og gerne med billeder.

Vi er en lille forening, som helst skal have et enkelt bestyrelsesarbejde, der kan klares på få hænder indenfor en overskuelig tidsramme. Så dette bladarbejde handler om at få tilrettelagt en fornuftig arbejdsgang for det fremtidige bladarbejde.

Jeg håber, I også fremover vil støtte op om bladet, og derved Skiklubben, med ugerapporter og artikler. Netop fordi det er første gang, vi laver blad, vil jeres ris og ros være vigtige for det fremtidige arbejde. God læselyst.

Sildeben er godt op ad bakke

Brev fra Berit

Kjære Ruten-venner,

Snart et år er gått, vi har fått litt tidligere deadline på våre innlegg til Ruten-bladet i år. Vi skriver 25.september. Høstfargene stråler i fjell og skog. Vi har ikke hatt snø enda her, men Ruten og Storhø har hatt et dryss to-tre ganger allerede. Vi har fortsatt åpent for alle gjester frem til 1.oktober.

Vi hadde et jubelår i 2018, derfor blir det litt «kjedelig og ordinært» dette 2019 året. Vi hadde en fin førjulsvinter, snøen kom i midten av november. Det ble mange skiturer på oss før jul, det holder vi av, da det naturlig ikke blir så mange etter jul. Med snøvinteren 2018 frisk i minne ble det innkjøpt nytt utstyr til Espedalen Skisenter; snøscooter med sporlegger, så nå var vi beredt både på store

Sporarbejde

snøfall og tråkkemaskin tilbakefall.

Vi gledet oss over å feire Jul med begge våre familier her på Ruten, det vil si ca. 20 personer. Ekstra hyggelig å se at de unge trives

sammen, spiller brettspill og hygger seg. Våre nevøer og nieser er etter hvert mellom 7 og 25 år gamle, og er spredt rundt i Norge på skoler og studier. Derfor ekstra koselig å samle dem for noen dager. Familien reiste hvert til sitt mellom jul og nyttår og vi fikk andre gjester til nyttårsfeiring.

Det ble en fin feiring av det nye året, med internasjonalt preg, både

Kontroller selv reisetidene på Rutereise.no eller på fjeldstuens hjemmeside: www.ruten.no og sørg for god tidsmargen på Gardemoen.

Hvis deltagerne ønsker felles transport til fjeldstuen, vil Ole Bertelsen gjerne hjelpe med det.

Ole Bertelsen: Mail: obertelsen@teliamail.dk, mobil: 60144625

På vej mod toppen af Ruten

OPPLEV ESPEDALEN

NORGES VENNLIGE VILLMARK

VANDREFERIE MED TURLEDER 18 - 25 JULI 2020

Bli med Ole Bertelsen fra Dansk Vandrelaug ut på flotte og varierte dagsturer i Espedalen. Det blir vandring i høyfjell og skog og dere lærer om Espedalens spennende historie gjennom flere tusen år. Under oppholdet bor dere på Ruten Fjellstue.

PRIS PR PERSON:
NOK 6.930,- I DOBBELTRØM
NOK 7.630,- I ENKELTRØM
INKLUDERT OPPHOLD MED
TURPENSIJON OG GUIDE.

WWW.RUTEN.NO - POST@RUTEN.NO

Transport til og fra fjeldstuen

Tekst Therese Vedel

Udrejse:

Oslobåden fra København fredag ettermiddag

Tog 14.02 – 17.11 fra Oslo S til Vinstra

Bus 240 17.25 – 18.04 fra Vinstra til Skåbu og videre til fjeldstuen

Fly fra Kastrup Lufthavn til Gardemoen lørdag formiddag

Tog 14.29 – 17.11 fra Gardemoen til Vinstra

Bus 240 17.25 – 18.04 fra Vinstra til Skåbu og videre til fjeldstuen

Hjemreise:

Oslobåden fra Oslo til København lørdag ettermiddag

Bus 240 10.30 – 11.25 fra fjeldstuen til Vinstra

Tog 11.52 – 15.03 fra Vinstra til Oslo S

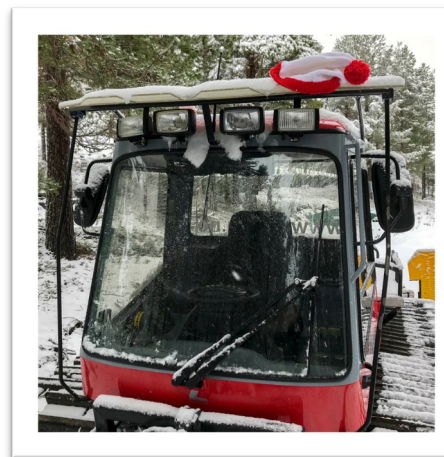
Fly fra Gardemoen til Kastrup Lufthavn

Bus 240 10.30 – 11.25 fra fjeldstuen til Vinstra

Tog 11.52 – 14.26 fra Vinstra til Gardemoen

danske, svenske, norske og tyske gjester. Kanskje ikke det beste vær, vi fikk tøvær 26. desember, som lagde noen smøreutfordringer, men litt påfyll av snø og kulde før nyttår, gjorde underverker. Januar ble stille i starten, ingen danske skolebarn i år. Men en uke går fort, og i slutten av uke 3 er vi i gang med vinterferiegjester. Gamle og nye gjester besøkte oss i uke 4, ikke så travelt, men fint for det nyansatte personalet og starte litt blidt. Fra og med uke 5 var det helt fullt til og med uke 12!! det var en hard vinter, men det gikk så fint med god hjelp av vårt unge, friske, personal! Travelt er godt!

«Holger» hadde et tilbakefall på sin sykdom over nyttår og ble sendt tilbake til verkstedet, hvor det igjen tok flere uker før han var tilbake på jobb! Vær og føret var litt opp og ned i vinter. Januar og mars var fantastisk! Februar var så som så. Tøvær i uke 7 er ikke hva vi ønsker oss, men da er de fleste av våre gjester erfarne

Holger med hue

skiløpere, så de takler vanskelig skiføre bedre enn de som er helt nybegynnere.

Det gode kan vi si var at mange oppdaget en ny aktivitet, sneskovvandring! Når skiføret er dårlig, er det supert å gå en tur på skesko, eller truger, som det heter på norsk. Det var mange som fikk seg nye, gode opplevelser med

Udflugt på snesko til hellemalierier

dem. Det er vi glade for, da det kan bidra til at flere kommer seg ut i vinterfjellet selv om de ikke vil eller kan gå på ski. De som virkelig har mot på skiløping er barna, det blir flere og flere barn for vert år på Ruten, og de går lengre og lengre på ski, det ser vi på alle distansemerkene vi deler ut hver uke hele vintersesongen. Det er ukens høydepunkt for mange unge, men også for meg, som er heldig å

få oppgaven med å dele ut. Jeg gleder meg!

Vi holdt sesongen gående til 1.april, før vi lukket to uker, for hovedrengjøring, til Påskegjestene kom omkring den 15.-16.april, alt for sent for oss i år, nesten ingen gjester. Litt nedtur. Været var

Tøndeslagning kræver kræfter

fint, og skiføret var bedre enn i uke 7, men likevel, veldig få hadde lyst til å reise på Påskefjellet. Det var bare å få det overstått.

Vi gledet oss til stillere dager, og til vår årlig tur til Danmark i mai. Vi tok noen ekstra dager, og satte oss i bilen, kjørte gjennom Sverige og fikk en fin overnatting i Kristinehamn, før vi ankom Danmark i litt kjølig vårvær 7.mai, til hyggelig Generalforsamling ute i Køgebugt Strandpark. Hvor vi hygget oss i lystig lag med trofaste gjester og gode venner. Det var en fin aften. Vi fortsatte Danmarksturen dagen etter mot Århus, med stopp ved det fantastisk flotte skogstårnet i Haslev, hvor været var blitt riktig lunt og vi fikk lunsj i det fri med solen i ansiktet. Vi besøkte gamle venner i Århus, foreldrene til Johan, som jobbet i spisesalen i vinter. Det ble en riktig hyggelig tur som vi avsluttet med fergetur fra Hirtshals til Larvik. Guri og familien bor i Skien, og de hadde Freia i pensjon mens vi var ute på vift, så da fikk vi besøkt dem, og hentet Frøken Freia. På veg hjem til Espedalen, møtte vi snøvær! Vi

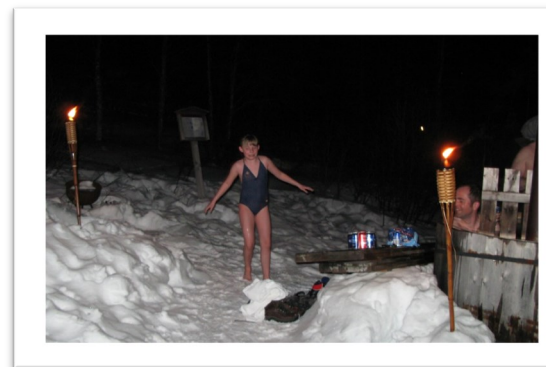

Skogstårnet ved Haslev

marksbad. Jeg funderer over, hvorfor man i Norge betegner karret for en badestamp, mens vi i Danmark har ordet stamp, der betyder den stang, man skulle bruge, dengang man stampede uldklæde til tykt uldent overtøj.

Nordisk bad i Danmark er vinterbadning, i Finland badning i naturen kombinert med sauna, i Island er det badning i de varme kilder. De nordiske lande inneholder rige muligheter for badeferier, når og hvis vi alle sammen skal ændre vores levevis til en klimavenlig fremtid.

Hop bare med på den nye bølge!

Koldt ved badestampen

Badestampen

Rapport fra uge 11

Nordisk mad, nordisk bad

Tekst af Birgitte Borgen Müller Marcussen

Dansk Vandrelaug nyder godt af nordisk mad, når Ole Bertelsen arrangerer vandreture eller skiferier på Ruten Fjellstue i Espedalen i Norge. Værtinden Berit er med på den nordiske madbølge, idet råvarerne til køkkenet er kortrejst, hvilket oversat til dansk er lokale råvarer. Hos Berit får gæsterne elgsteg fra Elglandet.

Uden for spisestuen står to badstamper. Hver badstamp er et stort trækar af godt bødkerarbejde, med en ovn sænket ned i karret og med indfyringslugen foroven. Inde i karret er der i rundkredsen monteret en bænk, dog adskilt fra brændeovnen af et trægit-ter.

De kortrejste råvarer er vand og ved (brænde). Værten Arthur fyrer op i ovnen fra morgenstunden, når der er tilstrækkelig mange gæster, der har mod på et nordisk bad. Hen på eftermiddagen skal modet afprøves, men nøjagtigt som ved vinterbadning går det ikke ud på at fryse, men på at opleve sanserne ved vekslingen mellem varme og kulde. Selv pineri er udelukket.

Som badende skifter man til badetøj og badetøfler inde i huset og har derved ganske normal kropsvarme. Vandreturen ud til badestampen er så kort, så huden når overhovedet ikke at lave gåsehud. Derefter opløfter man blot sit legeme på trappen og stiger ned i karret med vidunderligt varmt vand. Vel placeret på bænken i karret nyder man udsigten til fjeldene eller til snevejret og nyder hinandens samtale. Kroppen er ovenud varm, når man vil op, så tilbageturen til fjeldstuen kan foregå i roligt tempo.

Jeg fortrød i år, at jeg ikke afvaskede mig i nyfalden sne, da kroppen blev ved med at være ovenud varm efter badet. Jeg følte mig som en kogt krebs.

Nordisk bad hedder på norsk badestamp. På dansk hedder det vild-

Berits køkken

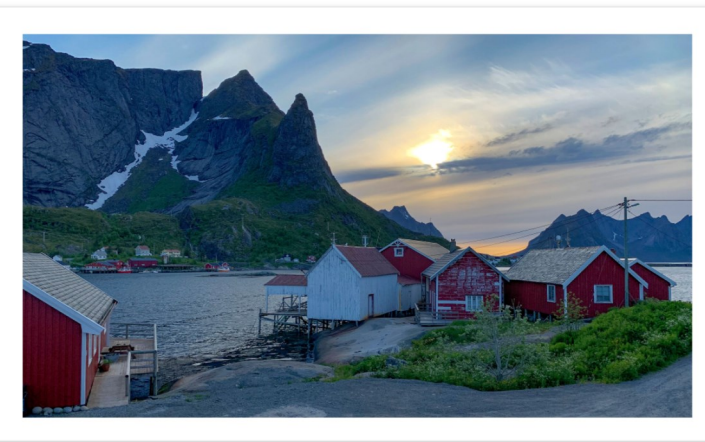
var litt halvnervøse for våre sommerdekk på bilen, men vi kom oss velberget hjem. Det var snø på veien, fjellene og over alt, vi skulle ha den første konfirmasjonen den 11.mai, det ble med snø på trærne. Været overrasker oss stadig her oppe.

Snøen smeltet og nasjonaldagen 17.mai kom med sol og varme. En flott dag som vi tilbrakte i Skåbu, Arthur slo trommer i korpset, det var visst 1. gang på 30 år, og jeg smurte smørbrød sammen med en flott gjeng på forsamlingshuset, så alle kunne komme og få kaffe og mat før vi skulle ut og gå i tog. Vi avsluttet dagen med festlig grill aften sammen med våre gode venner på Dalseter. Solen skinner jo hele kvelden her oppe på den tiden.

Vi fikk mange fine dager i mai, og juni, mye arbeid må gjøres ute etter en vinter, også mye må holdes i orden inne, med selskaper hver weekend. Også Elgtårnet fikk sin hovedrengjøring etter vinteren. Så det er klart til sommer gjester. Og det har det vært riktig mange av i Elgtårnet i år. Fra starten av juli og til slutten av august, ble det mange turer ned med vann og ved, opp med skrall og vaskegreier. Morsomt er det at det går så godt med tårnet. Vi hadde bestemt oss for å ta vår sommerferie før sesongen startet i år. Vi ville ta en Nord-Norgetur. Lars-Jakob jobbet som Sersjant på Garnisonen i Porsanger i Lakselv kommune fra 1. januar til 30.juni. Derfor hadde vi en god grunn til å reise nordover, da vi også kunne kombinere det med å besøke ham en weekend før han pakket og reiste sørover igjen.

Vi starten friskt fra hjemme tidlig om morgenen den 10.juni i grått vær, da vi kjørte over Dovrefjell kom solen, og den ble der de 8 dagene vi var på tur!

Fantastisk var det. Kystveien fra Steinkjer, oppover Helgelandskysten til Bodø, fergen over til Lofoten, Moskenenesøya, Reine, Å, Svolvær. Over til Vesterålen, Melbu, Sortland, Andøya, ferge over til Senja, hvor vi sov på Finnsnes

Lofoten

i strålende midnattsol. Troms fylke gjennom Lyngen, over Kvænangsfjellet, inn i Finnmark, solen stråler mot oss over Finnmarksvidda til Karasjok og videre til Lakselv. Vi får en dag med Lars-Jakob hvor han viser oss hele leiren og hvor han arbeider og bor. Det er den først sommerdagen de har forteller han, den 15. juni, vi føler oss heldige. Om aftenen spiser vi middag i Storgamma i Karasjok. Vi ser også det flotte samiske museet der. Det er umulig å gå i seng, for solen skinner hele natten. Men weekenden tar slutt, og vi setter kursen sørover igjen, det vil si vi tar en tur ut om Nordkapp først! En interessant opplevelse, aldri har jeg sett så mange bobiler og turistbusser på en gang! Godt å se at vi har fått turismen til å betale seg noen steder i Norge.

Turen hjem ble også fin, det ble E6 hele veien, da vi hadde ikke så god tid, men været var med oss, og vi hadde et fint opphold i Alta, hvor vi også så Alta Museum Bergkunstmuseet med alle helleristningene. Vi stoppet også på Polarsirkelsenteret. Vi er fulle av lovord og begeistring over vårt eget land som ferieland. Det anbefaler vi varmt.

Det er en fin tur å tenke tilbake på nå når høstmørket kommer krypende. Mange flotte bilder av Norge på sitt beste.

Vi kom hjem og startet sesongen den 20.juni, som alltid med Rideleir i to uker, mange glade barn i full aktivitet. Det er så koselig med alle hestene på jordet, og liv og latter i huset.

Juli kom, alltid spennende hvordan trafikken blir i julimåned, skulle vi klare på få like god juli som siste år? Det klarte vi ikke, dessverre ble juli en treg og kjedelig måned, med for lite gjester, fint vær da. Deilig sol og badetemperatur på omkring de 20 grader! Vi hadde forventninger til og med en uke med kultur og natur -opplevelser i Espedalen hvor vi hadde Ole (Bertelsen) og Arthur som guider. Det kom ikke så mange påmeldte, men det var vårt første år, så vi håper på flere deltagere neste år. Da får vi også finpusset programmet. Er det noen som har lyst til å se opplegget, kan de se det på vår hjemmeside under Tilbud – Vandreferie. Vi synes det ble et godt program, og de som var med var meget glade for det. Vi har tro på å legge enda bedre til rette for at de som ikke er så erfarne kan komme ut å gå på tur i våre utrolig flotte, og blide fjell og daler.

Våre to gutter, Jon-Olav og Lars-Jakob kom også forbi noen dager i juli. Lars-Jakob avsluttet sin jobb ved Garnisonen i Porsanger i slutten av juli, bruke en uke på veien hjem, med diverse turer i de flotte nasjonalparkene i Nordland og Troms. Han var hjemme noen dager for så å ta turen til Nijmegen i Nederland hvor han sammen 20 andre

Tøndeslagning for barn

Tøndeslagning på ski

Og efter frokost skulle der regnes sammen på distancekortene, inden den stod på kælkebakke og snescooter op igen.

Der var mange børn i år og et par voksne på kælkene. Arthur formandede til forsigtighed, for sneen var hård og hurtig, selvom han havde kørt den op. Men der var vist ikke mange, der hørte på ham. Gabriel gik til den igen i år (mest) på ski og så et tov efter scooteren op igen. Og Leo forsøgte sig for første gang på ski. Elisa fik desværre en voldsom mave-landing på den sidste tur og blev liggende. Det så dramatisk ud oppe fra toppen, men der var heldigvis ikke sket andet end det, der sker ved en maveplasker.

Og så til fredagens glas og uddelingen af distancemærker: Anton og Viggo er på sidste år i den mindste klasse. De fik begge guld med 37,5 km.

Elisa fik sølv med 38 km. Det er ok med 1½ sygedag.

Leo fik guld med 78 km og desuden 5 års-kruset.

Og Gabriel fik også guld med 82 km på trods af 1 sygedag.

Og så den sidste middag i år. Som altid er maden vidunderlig. Og både det samme og små forandringer fra år til år på en gang.

Lørdag kom vores bus kl. 9 og ind med alle 13 + bagage. Det er altså godt, at vi bliver kørt direkte til og fra lufthavnen, og det er vistnok ikke en gang dyrere, end hvis vi skulle med tog og hotelbil fra Vinstra.

Desværre havde vi så det sidste anfald af mavevirsussen, Anton, på vejen hjem, men han klarede det flot.

Alle var enige om, at aldrig havde føret været så dårligt, men hvis vi skal slutte positivt, så er der jo altid vidunderligt på Ruten Fjellstue, ingen af vores lidelser medførte varige skader, og solen skinnede hele ugen. Så vi har bestilt til næste år igen!

Freia på tur i sneen

venner og kollegaer fra Forsvaret skulle gå den berømte 4 dagers turmarsjen. Han havde gået en gang før for to år siden, og var topp motiveret til årets marsj. De var noen venner som reiste ned et par dager før og som tok weekenden etter i Amsterdam med spa etc. for å restituere. Han var meget fornøyd med marsjen og oppholdet. Da han kom hjem var det bare å pakke til skolestart ved Krigsskolen, den norske offiserskole, i Oslo. Han har nå bestemt seg for at det blir en militærutdannelse. Skolestart var 1. august. De har tilbrakt ukene frem til i dag på Kongsvinger. Fra 1.oktober er han bosatt i Oslo på skolen. Det er en treårig Bachelor utdannelse hvor han forplikter seg til å jobbe i forsvaret i tre år etter endt studie.

Jon-Olav endte sitt et 1 årig studie i grunnleggende medisin i Oslo og fortsatte i sin jobb som servitør på et hotell i byen frem til han måtte hjem og jobbe litt for oss i slutten av juli. Han ville gjerne inn på Paramedic studiet et eller annet sted i Norge, men han kom ikke inn. Derfor valgte han å starte på 3årig bachelor i Friluftsliv, kultur og natur

Årstalsfyren med sommergruppen

på universitetet i Sør-Norge, avdeling Bø i Telemark. Han startet 11. august. og er så utrolig glad for sitt studie. Han er ute på tur hver annen uke, de vandrer, padler og seiler. Vi har sjelden sett og hørt ham så glad og fornøyd.

Det er spennende tider for våre to gutter. Vi savner dem hjemme, men er glade og stolte over at de har valgt seg utdanning de trives med. Så blir det også fest når de en sjelden weekend er hjemme.

August ble for oss en bedre måned enn juli, selv om Peer Gynt ikke solgte som vi hadde forutsett i år. Peer Gynt teateret var helt nytt i år, kanskje var det noe av grunnen til at folk var litt avventende. Det ble en stor suksess! Fantastisk scene, flotte skuespillere, meget spennende regi, det må oppleves! Det blir samme oppsetning neste år, men det kommer endringer, har regissøren meldt. Vi har allerede solgt ca 40 billetter med opphold. Så her er det bare å melde seg på. Premiere neste år er fredag 31. juli, siste forestilling er lørdag 8. august. Ellers hadde vi godt med vandrere på midtuke i august, og weekender som var booket opp med selskaper og arrangement.

Dansk Vandrelaug ved Vinstra Fossen

Rapport fra uge 9

Tekst og foto Steffen Emil

Men Anton, Viggo og Elisa kom på skiskole. Og Elisa fik bedre styr på sildebenene. Det kunne ses om eftermiddagen, hvor det var bål og pølser på bålpladsen på Ronja løjpen. Jeg gik på snesko, de andre på ski, nogen dog også lidt fødder ind i mellem. Nogle steder var det som at gå i slush-ice, andre steder var det helt fint. Og alle børnene kom flot ned ad bakken til vejen, men der stod naturligvis en voksen til at stoppe dem for en sikkerheds skyld.

Torsdag var Gabriel så nogenlunde i orden, mens Elisa havde kastet op om natten – igen. Så karantæne og ingen kilometre. De seje drog af sted søen rundt. Andre tog Ronja en gang til. Og jeg havde en fantastisk tur til Hellemalerierne. Der er jo ikke ret meget, men jeg er fuldstændig betaget af den slags. Det er da bare fantastisk, at mennesker har lavet dem for tusindvis af år siden. Torsdag eftermiddag stod Cecilie traditionen tro for bål og ristning af skumfiduser. Elisa måtte til hendes store utilfredshed se til fra værelset, men hun fik rakt nogen op!

Onsdag aften var der naturligvis Arthurs "lysbilleder", som det stadig hedder, for os der er kommet der i mange år. Og med besøg fra gamle gæster, der nu bor på Dalsæter – forstå det, hvem der kan. Men Arthur havde så også billeder fra sidste år fra den fotograf, der tog billeder til hjemmesiderne og også havde en drone. Dem fik vi at se torsdag aften. Og vist nok allerede ved det første billede, sagde vi alle sammen: "Ej, hvor var der meget sne sidste år." Det var meget flotte billeder, og der var nogle meget fine fra kælkebakken fredag af "vores børn". Sidste år var der næsten kun vores medbragte 5 børn. I år var der masser af børn. Det var dejligt. Det tegner også godt for fremtiden. Dog var der ikke den helt store succes med at gå rundt og ringe ind til middagen, som vores børn har gjort hvert år. Men de fik vist lært de nye børn det.

Fra torsdag blev det også frost om dagen. Det hjalp lidt på føret. Og der blev også knoklet med løjpemaskinerne alt, hvad der var muligt.

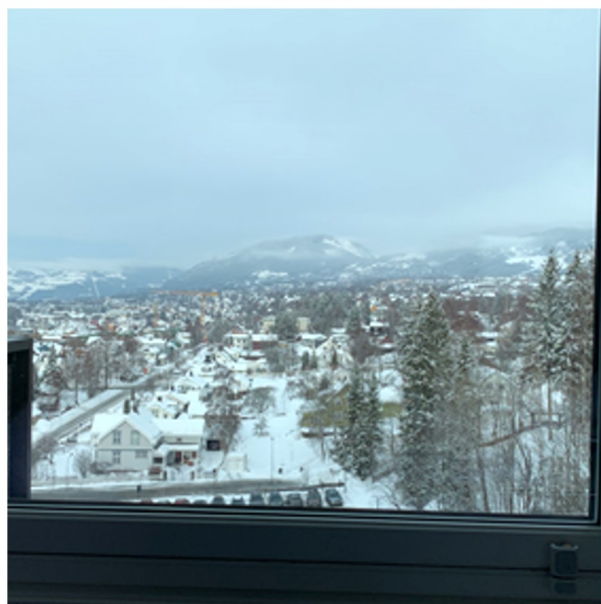
Fredag tog de seje Bingsbu og Sprenpiggen. Vi andre tog forskellige ture. Gabriel, med mor og moster tog Ronja + Troldeøjpen. Da jeg til frokost spurgte ham, om det havde været en god tur, sagde han: "Ja, for mig. De andre syntes, den var hård. De mente, den gik op ad bakke næsten hele vejen."

Elisa og jeg havde en fin tur til bålpladsen på Ronjaløjpen. Hun på ski og lidt på fødder opad. Jeg på snesko. Og hun fik lov at løbe hjem selv, efter vi var kommet over asfaltvejen.

transport til Lillehammer lørdag, transport af bagage til Danmark og praktisk hjælp til pakningen. Et tilbagevendende spørsmål var - hvordan kommer du/I hjem (svaret endte med at blive taxa-fly-taxa)?

Dette giver så mulighed for at sammenligne et ophold på Ruten Fjeldstue med et ophold på sygehuset i Lillehammer. I Lillehammer har de "roomservice" til gengæld er maden ikke værd at spise, dansk-talende personale og god ud-sigt findes begge steder. Et ophold på Lillehammer sygehus kræver blåt sygesikringskort - OG billed-ID.

Det er dog ikke sidste gang vi har været på Ruten om vinteren. Og genoptræningen har gjort Rasmus' balance fantastisk meget bedre, så lidt godt er der kommet ud af det.

Udsigt fra 10. etage på Lillehammer sygehus

Forkvinden med kattedronning og kattedronning fra uge 8

September, den flotteste måneden i fjellet, kom med sol, regn, varme og snø på toppene! Vi har hatt alt fra -2 til +20 grader de siste ukene. Fantastisk flott vær, mye av måneden. Godt med besøk har vi også hatt, spesielt hyggelig med en god gjeng fra Dansk Vandrerlag i uke 37. dessverre var ikke været det beste den uken, men de fikk to fine dager, da de gikk langturen over til Storhøliseter og toppturen til Ruten. En flott gjeng var de, og de brukte tiden godt, var utendørs i 6-7 timer hver dag. Vi er ydmyke og glade for at de har lyst til å komme tilbake neste år.

Noen stille dager midt i uken gjorde at Arthur fikk et par dager på rypejakt. Det ble til to ryer og en hare, som ligger i fryseren og venter på en stille weekend hvor vi kan spise godt. Ingen tvil om at dette er vår favoritt tid gjennom året, som jeg sier til gjester og turoperatører, September er så utrolig flott.

Når jeg sitter og avslutter dette brev er det på den 1. oktober, Lars-Jakob fyller 24 år i dag. Det er en strålende dag! Solen skinner på de hvite fjelltopper over en skog, mose og lyng under fylt av de mest strålende høstfarger.

Regnbue over fjeldstuen

Vi ønsker dere alle velkommen til Ruten i 2020, om det blir vinter, sommer, eller høst. Våren er i alle enige om at er flottest i Danmark.

Ønsker alle En Riktig Gledelig Jul og et godt, aktivt Nytt år 2020!

Bliv medlem af Ruten Skiklub

Det er ikke svært at blive medlem af Ruten Skiklub: Man skal blot indbetale **140 kr.** til kassereren på bankkonto nr.:

Reg. 1551 konto nr. 4162250.

Og hvad får man så ud af det? Jo, alle medlemmer får tilsendt årsskriftet Ruten Skiklubs medlemsblad med nyheder fra fjeldstuen, ugerapporter, spændende indlæg og beretninger fra skiklubbens medlemmers eksotiske rejser. Her kan man så selv hente inspiration til nye feriemål og ferieformer, såvel vinter som sommer.

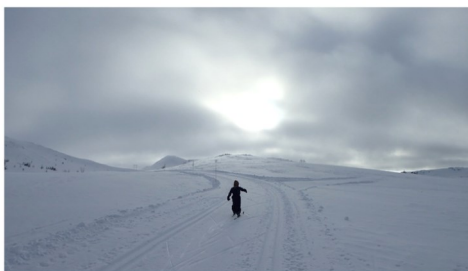
Desuden får man adgang til årsmødet som altid finder sted den første søndag i maj. På årsmødet er der en seriøs dagsorden og en fornøjelig konkurrence, hvor 1. præmien er en uges ophold på fjeldstuen.

Kontingent for 2020

er 140 kr.

Indbetaling bedes foretaget via homebank
reg. nr. 1551 konto nr. 4162250

Betalingsfristen er 15. januar 2020

Et medlem

ville være bedst :-). Heldigvis ramte de rigtigt, så Rasmus' lunger fik det hurtigt meget bedre efter at have fået antibiotikaene.

Torsdag kom der endeligt frost og sne, så løjperne kunne blive kørt igen. Det blev gjort med en snescooter, da løjpe-maskinen Holger havde synes så godt om sidste års spa-ophold hos mekanikeren, at den var tilbage for endnu en kærlig behandling og nye hydrauliske dele. Men sneforholdene var gode, og vi nød at være på ski igen.

Udsigt fra toppen af Rundhø

På trods af de udfordrende forhold blev der gået langt på ski i uge 8, som det blev afsløret ved uddelingen af distancemærker fredag. Vi var specielt imponerede over Lauge (6 år) og Emma (8 år), der uforfærdet ledte Mette og Svend rundt i terrænet (det vil sige mest i retning af Bingsbu) til et total af hhv. 88 og 107 km. Og så var der Bo - der løb så langt, at Berit måtte regne efter, for kunne det virkelig passe at han havde nået 304,6 km?!

Fredag gik det så galt. Kombinationen af isslag pga. rimtåge og generel elendig balance væltede Rasmus på en måde, så venstre ankel brækkede. Mobildekningen i fjeldet var heldigvis god, så Rasmus fik fat i Dalseter, der hentede ham på snescooter. Her kom varmetæppet, der har været med på samtlige ture de sidste ca. 10 år, til sin ret. Uheldet viste også, at i uge 8 er de øvrige gæster en del af grunden til, at vi kommer tilbage år efter år. Først stillede de mange tilstedeværende læger nærmest op i kø, for at hjælpe med at evaluere skaden og sørge for, at Rasmus ikke havde for ondt via det medbragte husapotek. Vi tror, at denne hurtige indsats var med til at gøre, at han kunne blive opereret samme aften. Da Nynne kom tilbage fra Lillehammer, blev hun mødt med omsorg og tilbud om

Rasmus' ankel med metalskinne og 8 skruer

Rapport fra uge 8

Snesko, sygdom, skade og sammenhold

Tekst og billeder af Nynne Forchhammer & Rasmus Bugge Jensen

Vi fik den første "advarsel" om forholdene på Ruten, da Nynne torsdag i uge 7 modtog en MMS, fra en kollega på Dalseter, der kun indeholdt et billede af Rød Silver voks. Og hvis vi var i tvivl, om at føret kunne blive en udfordring, var fornemmelsen af at være Bambi på glatis på vejen ned fra hvilebussen til fjeldstuen endnu en bekræftelse. Næste hint kom, da Berit begyndte at tale om de nye smørefri ski, de havde til udlejning (med "pels"), før vi overhovedet havde været på første tur, og sidste hint før første tur var Therese, der gik afsted på snesko.

Valgmuligheden det meste af uge 8

Men vi var kommet for at stå på ski, så vi fandt noget blød voks frem og gik i retning mod Hattdalseter. Det var så sidste gang i mange dage, at vi brugte voks - klister viste sig at være den rigtige løsning. Og efter et par dage med klister, blev skiene skiftet ud med snesko, da tøjret gjorde føret endnu mere udfordrende. Vi blev meget glade for sneskoene og vil ikke udelukke, at de kommer i brug en anden gang. En fordel var, at vi kom på ture, vi ikke ville være gået på ski - bl.a. en flot tur til toppen af Rundhø.

Tirsdag aften fik vi opvisning i folkedans. Blandt de øvrige gæster var en dansk-norsk familie, hvor der var flere dygtige folkedansere. Specielt herredansene var meget akrobatiske og må kræve fantastisk fysisk form - tænk at få lov til at opleve junior norsk mester i dette.

I starten af ugen kom området's maveinfektion (den var også i Lillehammer) desværre til Ruten, så der manglede stort set altid en eller flere personer til måltiderne. Rasmus mente dog, at det var for almindeligt at blive ramt af en maveinfektion, så den forkølelse, som havde plaget ham, før vi tog afsted, kom tilbage som en formodet kold lungebetændelse. Da var det smart at sidde ved bord med en læge og en farmaceut, som kunne diskutere hvilken af de medbragte antibiotika

Regnskab for 2018 ved Michael Rolf Jacobsen

Resultatopgørelse for perioden 01-01-2018 til 31-12-2018

<i>Indtægter</i>	2018	2017
Kontingent	7.170,00	6.600,00
Jubilæumstur	-2.763,00	8.000,00
Annoncer	0,00	0,00
Forudbetalte kontingenter	405,00	675,00
Indtægter i alt	4.812,00	15.275,00
<i>Udgifter</i>		
Gebyrer Danske Bank	300,00	300,00
Fastelavn på Ruten	0,00	0,00
Medlemsblad	2.860,00	3.407,00
Gaver til generalforsamling	0,00	0,00
Generalforsamling	-771,24	4.175,00
Bestyrelsesmøder	0,00	0,00
Jubilæumstur	6.673,00	0,00
Diverse	0,00	0,00
Udgifter i alt	9.061,76	7.882,00
Resultat af årets drift	-4.249,76	7.393,00
Balance pr. 31-12-2016		
<i>Aktiver</i>		
Kontant	1.373,50	2.458,50
Bankkonto	9.043,14	12.207,90
Aktiver i alt	10.416,64	14.666,40
Egenkapital	10.416,64	14.666,40
Passiver i alt	10.416,64	14.666,40

Rejseberetning

Tekst og foto: Katrine Vedel

Togskilt i Rotterdam for tog mod Paris

Efter i flere år at have haft fornøjelsen af at læse andre Ruten-gæsters ferieberetninger, er det nu endelig blevet min tur til at fortælle om, hvordan vi holder sommerferie – nemlig rundt i Europa med tog!

Først en introduktion: Jeg hedder Katrine og kom første gang på Ruten Fjellstue i 2008 i uge 8 med min mand Bo og vores søn Robin, der dengang var lige knap et år gammel. Siden kom lillesøster Daphne til, og vi har været faste gæster på Ruten i uge 8 lige siden. Vi begyndte at tage på togrejse i vores sommerferie for godt 6 år siden og er blevet så glade for den måde at holde sommerferie på, at vi ikke kan forestille os andet. Vi synes alle, at der er mange fordele ved denne rejseform, og derfor er jeg glad for at få lejlighed til at dele vores glæder, indtryk, tips og trix. – Hvem ved, måske er der andre, der får blod på tanden!

Vi har været mange forskellige steder på vores sommerferier og besøger som regel et sted mellem 3-5 destinationer på hver tur. Nogle steder vender vi tilbage til flere gange. Det gælder f.eks. Lyon, som vi besøgte for 3 år siden og igen sidste år. I år går turen til Rotterdam, Barcelona, Sevilla (vi er glade for den gode spanske mad), Avignon og Neumünster. Både Rotterdam og Barcelona bliver et gensyn fra tidligere togrejser.

Årets togrejse startede en tidlig fredag morgen på Odense Banegård. Inden vi stod på toget kl.8:08 mod Esbjerg, havde vi købt morgenmad på Banegården. Den blev indtaget på første stræk Odense-Kolding. Vi var alle lidt trætte efter at have været stået ukarakteristisk tidligt op på en sommerferiedag, så den første del af turen blev brugt på at slappe af og tage lur undervejs. Dagens etape fra Odense til Rotterdam er den længste, vi har gennemført målt på rejsetid, idet vi først er fremme i Rotterdam kl.22:02. Da børnene var mindre, ville en etape på +10 timer have været alt for lang, men nu er de heldigvis store nok til,

forholdsvis lang sej bakke mod Elgtårnet. Vi nåede først frem til "Elgtårnet" i tusmørke.

Arthur havde sørget for at tænde op i brændeovnen i tårnet. Vi var godt sultne, så vi gik ned til bålpladsen, som ligger tæt på Elven i sikker afstand af tårnet. Aftensmaden stod på bålstegte pølser og Berits ostemadder i sølvpapir (som kunne varmes i gløderne) samt pastasalat. "Rigtig vildmarks-kost". Imens kunne vi kigge op på lysene fra Fjeldstuen, hvor middagen sikker var ved at blive serveret – og de andre Rutengæster sad oppe i den varme spisesal og hyggede sig med 3 retters menu og Arthurs øl.

Vi ristede skumfidusser til dessert. Så snart bålet var brændt ud blev det lynhurtigt koldt. Vi begav os tilbage mod Elgtårne i den stjerneklare nat. De varme soveposer ventede!

Da vi kom tilbage til Tårnet var der glohedt – måske 30 grader. Varmen gjorde én helt døsigt – og det var svært at holde øjnene åbne. Sengepladserne er arrangeret således, at man kan kigge direkte ned på skovbunden og få øje på elgene. Vi spejdede ud i mørket – mon der listede elge forbi?

Morgen i Elgtårnet

Stine var oppe et par gange i nattens løb og holde liv i brændeovnen, mens vi andre sov trygt.

I løbet af natten blæste det op – det var en varm blæst, der bragte tøvejr med sig. Man kunne dog næsten ikke mærke vinden i tårnet, men om morgenen kunne vi se sneen blæse af granerne – og sneen fyge over fjeldet. Så snart vi trådte ud af tårnet blev man nærmest blæst omkuld.

Efter varm kakao og flere ostemadder pakkede vi sammen og klikkede igen skiene på. Vi kørte lidt på ski mod Slangen og tog derefter den barske opstigning mod Fjellstuen. Vi glædede os temmelig meget til frokostbuffeten.

Vi anbefaler alle at tage en tur til Elgtårnet og overvej seriøst en overnatning.

Stine, Storm, Skjold og Mads

Rapport fra uge 7

Overnatning i Elgtårnet

Tekst og foto Mads Koue

Elgtårnet

Til julen 2018 fik vi en særlig julegave! Min mor (Inger-Anne Koue) havde været så utrolig heldig at vinde én af hovedpræmierne i den legendariske skiquiz ved Ruten Skiklubs generalforsamling! Mine forældre mente dog ikke selv de ville få lejlighed til at gøre brug af præmien, så vi var så heldige, at få overdraget præmien i julegave...

Det skulle vise sig at blive en rigtig god oplevelse – og én vi vil se tilbage på glæde!

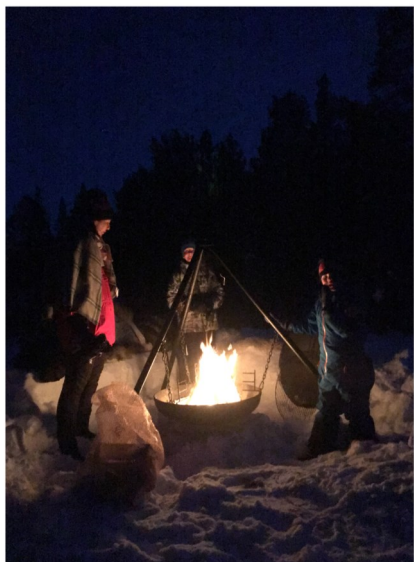
Vi valgte torsdag til ekspeditionen.

Elgtårnet

Selve skidagen startede med at Storm og Mads var på langtur til Lomseter og et stykke opad bagsiden af Rutenfjeldet. På hjemturen blæste det op – og skisporet henover Lomseter forsvandt i fygesne. Vi stred os tilbage til den "rigtige" side af Rutenfjeldet ad Peer Gynt vejen i modvind.

Vi mødtes godt trætte med Stine og Skjold ved toppen af nedkørslen til slalombakken. De havde fået proviant med fra Arthur og Berit. Vi kørte nedad i højt humør og krydsede broen over elven og drejede ind på løjpen mod Slangen. Hernede var der helt vindstille. Inden Olstappen drejer løjpen af mod højre – henover en bro – og videre op ad en

Bål mad

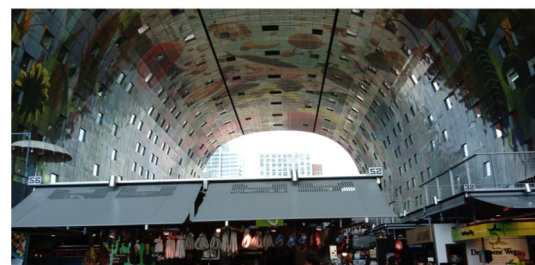
at det ikke er noget problem. Desuden er den sidste del af rejsen med et af vores favorit togselskaber, når vi skal forkæle os selv – Thalys – (stærkt forfulgt af Eurostar), og det hjælper også på det.

For os starter ferien når vi sætter os ind i det første tog på etappen, læner os tilbage, ser ud af vinduet (eller for børnenes vedkommende på mobilen) og slapper af. Heeeelt af. Efter at have kørt nogle timer ned gennem Tyskland kan vi endelig stå ombord på et Thalys tog i Essen. Thalys er et togselskab, der kun opererer på udvalgte strækninger i Tyskland, Holland, Belgien og Frankrig. Sæderne er ekstra brede, der tykt rødt plystæppe på gulvet, stolene har elektrisk recliner, der er (selvfølgelig) god wifi om bord – kort sagt: ren luksus. Vi plejer desuden at forkæle os selv med billetter på Premier klasse (det svarer til første klasse), hvilket betyder servering af et lækkert måltid med øl, vand og vin efter eget valg samt rigelige påfyldninger af kaffe eller te. Alt dette fortæres inden turens sidste togsift i Bruxelles og en times tid senere ankommer vi planmæssigt til Rotterdam.

Tog måltid

Som jeg skrev tidligere, har vi været i Rotterdam før. Det er en virkelig spændende by, og der er noget for alle aldre. Første gang vi besøgte byen, var vi i Rotterdam zoo som bestemt er et besøg værd, hvis man rejser med lidt mindre børn. I år er børnene så store, at vi har fravalgt zoo.

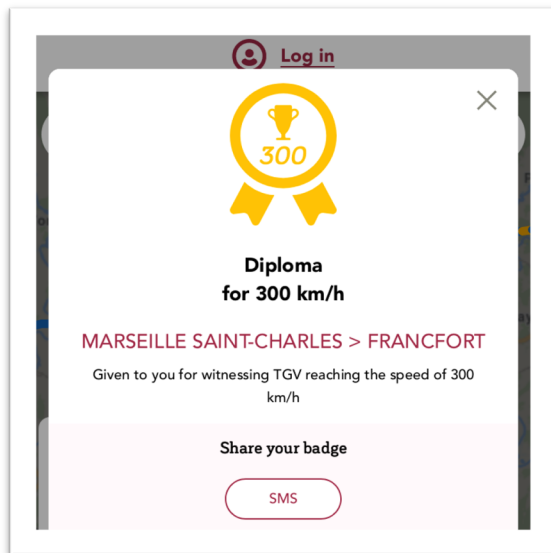
Markthal i Rotterdam

I stedet var vi inde og se de berømte kube-huse i Markthal (virkelig en spændende bygning og med mange lækre spisesteder også) og til middag i restaurant UFO – 42 meter over jorden og med en fantastisk udsigt over Rotterdam by og havne området.

Kube-husene ved Markthal

Efter nogle dage i Rotterdam gik turen videre til Barcelona. Også en forholdsvis lang, men ikke uoverkommelig tur, da vi kun skulle skifte tog en gang. Først med Thalys tog fra Rotterdam til Paris. Vi tog afsted om morgenen og startede turen med at indtage et herligt morgenmåltid om bord. I Paris skulle vi ikke kun skifte tog men også banegård. Når man rejser rundt med tog, forstår man virkelig hvilket knudepunkt Paris er for togtrafikken i Europa. Alene det, at byen har flere banegårde, der hver især fungerer og betjenes som en hovedbanegård, siger noget om mængden af togtrafik til og fra byen. Vi ankom til Gare du Nord og skulle videre fra Gare du Lyon. Herfra kører og ankommer de fleste TGV (hurtigtog i Frankrig) til og fra Sydfrankrig. Den gode service om bord på det Thalys tog, vi kom med, indebærer blandt andet, at man kan købe billetter til metro og lokaltog i Paris om bord, hvilket vi har benyttet os af. Så vi slipper for at skulle lede efter billetautomat på banegården, stå i kø ved den og stå og fumle for at få købt den rigtige billet – hvilket man uvægerligt kommer til som turist, og som kan være en smule enerverende. Efter lidt udfordringer med at gennemskue metro og lokaltog i Paris kommer vi relativt problemfrit til Gare du Lyon og herfra videre med TGV til Barcelona. Det er en tur på lidt over 1000 km, som vi gennemfører på 6 en halv time. Så selvom det har været en lidt lang dag, og vi har været på farten i lidt over 11 timer, er vi ikke mere trætte, end at børnene gerne vil en tur i poolen, da vi kommer frem til hotellet.

Højhastighedsbevis

Vi har valgt et hotel uden for centrum i nærheden af Fira Barcelona – et stort conference center. Her ligger mange hoteller, som har deres primære indtægt fra kongresgæster, hvilket betyder, at man som turist i sommerperioden kan finde rigtig fine værelser til en langt bedre pris end inde i centrum. Vores hotel på 9 etager med roof-top pool på 8. etage, hvor der er en fantastisk udsigt ud over Barcelona. Vi har et lækkert familieværelse på 9. etage og da Bo insisterer på at tage trappen med mindre vi har kufferter med får vi nogle højdemeter i benene,

På vej mod Slangen

Vores dejlige nytårsophold på Ruten sluttede af med en lille tur på sne-sko til det nye Elgtårn. Flot konstruktion. Espedalsvejen var nu godt gruset hele vejen og solen skinnede os farvel ud af Espedalen.

Team Hamburg - Elbe

Anja, Frank, Elina og Freia

Maria, Christoph, Nele, Jan og kusine Paula

ikke kørt oppe „over kanten“ pga. af manglende sne, og vi tændte selv op i hytten og havde en fornøjelig time sammen en anden tysk gruppe, der også havde vovet sig derop.

På vej til Bingsbu

stilstand nede ved søen under et træ. Nu var det bare hydraulikken i den anden side, der svigtede. Arthur havde med snilde formået at få maskinen så meget i hak, at den kunne køre lige ud, og Holger holdt nu på parkeringspladsen foran spisestuen og ventede på mekanikeren.

Efter nogle relativt godt besøgte nytårsdage var vi på tredje dagen i det nye år de sidste gæster tilbage på Ruten. Lidt mærkeligt, men vi blev fortsat forkælet med pandekager og Berit's dejlige mad og havde hyggelige spilleaftner med Arthurs gode øl ved hånden. På den sidste skidag bevægede vi os i retning mod Slangen. Meget smuk natur ved søen og inde i skoven langs åen. Pga. af varmfronten var det blevet 5 grader plus. En ny udfordring til skismøringen. Det skal jo heller ikke være for let, vel!

Om aftenen erfarede vi, at „Holger“ var begyndt at køre i kreds. Heldigvis vidste Arthur, hvad der var galt. Det var vist nok det samme problem, som sidste gang havde bragt Holger til

mens vi er her.

Da vi har besøgt Barcelona før, har vi valgt kun at tilbringe 2 dage i byen mod så at bruge nogle flere dage på næste destination – Sevilla.

Mens vi er i Barcelona, ser vi

Park Güell (vi har

købt billetter på forhånd over nettet, hvilket kan anbefales). Sidst vi var i Barcelona, kom vi ikke ind i parken, fordi billetterne var udsolgt, da vi kom derhen. Derudover spiser vi gourmet tapas på restaurant La Panxa del Bisbe (Biskoppens mave) i Gràcia området (fundet via Lonely Planet – en fremragende guide til byen), nyder udsigten fra Montjuic og det fantastiske springvand Font Magica. Da vi forlader Barcelona, er vi mætte af oplevelser, men bestemt også sultne efter mere, så vi må nok komme igen en anden gang.

Turen fra Barcelona til Sevilla er den eneste, vi gennemfører uden at skifte tog. Vi kører med det spanske højhastighedstog AVE, som har den bedste internet forbindelse jeg endnu har oplevet om bord på et tog, men også den mest besværlige at få adgang til: Login proceduren krævede, at man oplyste sit pasnummer!!!

Selvom Sevilla ligger

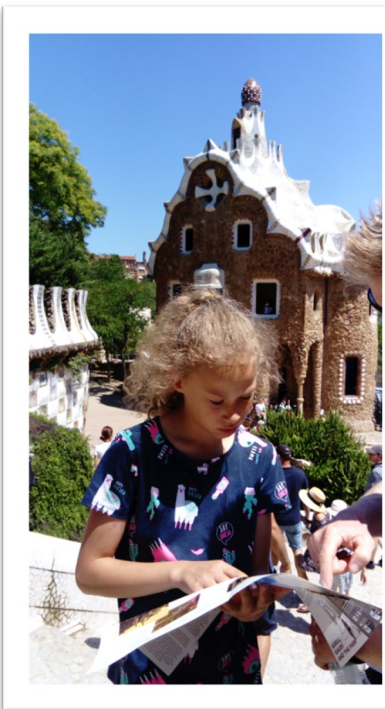
1000 km væk i den anden ende af Spanien, tager turen med AVE kun lidt over 5 timer. Vi er derfor fremme om eftermiddagen og har tid til at udforske området omkring hotellet, inden vi skal til køjs. Næste dag går vi ind til centrum og går lidt rundt i byen.

Poolen med udsigt i aftenlys

Park i Sevilla

Kortlæsning i parken

Fra Sevilla havde vi endnu en lang rejse, nemlig til Avignon i Frankrig. Vi kørte med Ave fra Sevilla til Madrid og fra Madrid til Avignon med TGV. Bortset fra en smule kaos i forbindelse med ombord stigningen i Madrid, på grund af ekstra sikkerhedskontrol ved højhastighedstogene, forløb turen problemfrit, og vi ankom til Avignon lidt efter halv 9 om aftenen. Vores hotel lå lidt udenfor centrum så for at komme derind måtte vi ty til enten bus eller taxa. Avignon er en meget spændende by, der tidligere har huset pavens palads. Det er nu

Sevilla er en utrolig smuk by med mange virkelig flot anlagte parker, smukke springvand, statuer og imponerende bygninger. Det er også en meget varm by, og det er derfor begrænset, hvor længe vi kan holde til at gå rundt og se på den ad gangen. Heldigvis er der også mange steder at købe is, og det er altid godt til nedkøling. Gode Ruten-venner fra uge 8 har familie i Sevilla og har desuden givet os anbefalinger til, hvor vi skal gå hen og spise tapas, så vi får virkelig nydt byen. Vi når også at se Acuarium Sevilla med alt fra hajer, til kæmpeskildpadder samt vandmænd og gopler i forskellige afskyninger. Der er også gjort meget ud af formidlingen omkring havets betydning for jordens samlede økosystem, så det var en spændende oplevelse og kan anbefales. Og så var der dejlig køligt indenfor på en dag, hvor temperaturen nåede op at ramme de 40 grader.

Pavepaladset i Avignon

tidligt til frokost, førte jeg gruppen tilbage over tømmerløjpen oppe fra starten. Den skal man jo lære at kende før eller senere. Det var jo en ny udfordring, og de unge mennesker faldt som fluer, og der blev grinet. Også Maria faldt ganske uspektakulært. Humøret var højt, og det steg endnu mere, da vi kom ned og så det overdådige lunch-bord.

Næste dag skulle vores Hamburg-gruppe med „Hatten rundt“. Vi gik mod uret, og da vi kom ind i skoven, hvor det bliver bakket, faldt Maria igen på armen, samme side som dagen før, og valgte derefter at gå resten af vejen tilbage. Om aftenen havde jeg lejlighed til at beundre Marias arm i saunaen. Den var gul og grøn og blå, men læger har jo ofte mange raffinerede diagnoser, når det gælder dem selv. Dagen før havde jeg kun tænkt det, men for mig så det ud som „et besøg i Lillehammer“. Så nytårsdag var Frank og jeg alene med en børneflokk via Fiskeløjpen til Espedalen. Sporet var desværre ikke kørt, så det var drøjt. Maria og hendes søn tilbragte dagen med en visit på Lillehammer sygehus, men nåede tilbage til nytårsmiddagen (4 retter) og det meget festlige arrangement, som Berit og Arthur havde stillet på benene. Vejret slog om, og omkring årsskiftet kom der en varmfront, og istapperne ved skikælderens begyndte at dryppe.

**Foran skistalden:
Maria med slynge og én skistav samt Anja**

Næste morgen var det isglat, og ingen turde rigtig bevæge sig udenfor på ski. Espedalsvejen var så glat, at Berit havde ringet til vejvæsenet og bedt dem om at gruse. Om aftenen vovede vi os ud i mørket på en fakkeltur. Maria havde nu sin arm i slynge. Overarmsfraktur!

Næste dag, da meldingen kom, at Arthur var ude og køre de isede løjper op, drog vi afsted til Bingsbu. Maria som bagtrop, til fods med kun en skistav. Det blev en rigtig polartur med vind og snebriller. På turen op mødte vi Arthur, der lavede en ret komisk manøvre med sin løjpermaskine. Sporet var

Fra Elben til Espedalen

Tekst og foto Anja Koue

Den 27. december ved middagstid – et par dage efter jul - startede vi fra Elben ved Hamburg i retning mod nord. I to biler med 9 personer nåede vi grænsen 2 timer senere og fortsatte med kurs mod Frederikshavn, hvor vi havde booket overnatning over 'Airbnb' på en tidligere herregård. Vi spiste vores medbragte nudler og pesto ved langbordet og gik tidligt i seng, da færgen skulle nås før kl. 8 næste morgen. Sejlturen var rolig, varede en evighed (9 timer). Der blev spillet kort og læst, og nåh ja så hænger ungerne jo over mobiltelefonen, når de skal have tiden til at gå.

Ankommet i Oslo ved 18 tiden, gik det videre til Lillehammer. Berit vidste godt, at vi kom ret sent, og det var en dejlig velkomst i den for os nye reception, hvor Arthur som noget af det første tappede os en velkomst øl, som vi kunne nyde i de hyggelige stuer.

Den første ski dag, hvor alt var ukendt og nyt for børnene, var der godt nok røre i skikælderen, og det var lidt stressende med alle de spørgsmål fra 8 mennesker, for

man er jo heller ikke selv specialist. Der eksisterer nye skityper, og hvor varmt er det nu, og har vi brug for dit og dat. Godt, at man altid kan spørge Arthur om råd. Vi lagde ud med en blid tur ud til Ronjaløjpen, og det gik sådan set ret godt, når man tænker på, at kusine Paula kun en enkelt gang eller to havde været i Harzen og stå på ski. Skigruppen havde fået blod på tanden, og da det stadig var lidt for

Vores langbord på herregården ved Frederikshavn

et meget spændende museum, som virkelig er et besøg værd. Man får udleveret en audioguide, som består af en tablet og høretelefoner. Guiden viser dels, hvor man er på et kort over museet, og dels kan man på skærmen se, hvordan det rum, man står i, har set ud dengang paven beboede paladset. Samtidig er der indtalt information om de enkelte rum, deres funktion gennem tiderne osv.

Derudover indeholder guiden en skattejagt, hvor man skal finde forskellige mønter, som er gemt i de rum, man kommer igennem. Det gik der lynhurtigt sport i for børnene, og jeg har aldrig set dem så engagerede i et museumsbesøg før. Det var virkelig en oplevelse for alle parter, og jeg kan næsten ikke anbefale det nok.

Vi var naturligvis også ude på Pont d'Avignon Pont de A, og vi var så heldige, at der var teaterfestival i byen, så vi så en masse forskellige optrin og små optrædere, når skuespillerne var ude i byen og gøre reklame for de mange forestillinger. Da vi så småt var ved at være mættede af indtryk og oplevelser, brugte vi kun en enkelt dag inde i centrum og tilbragte den næste med primært at slappe af ved hotellets pool. Dagen efter gik turen videre til rejsens sidste stop: Neumünster i Tyskland. Igen skulle vi tilbagelægge en længere rejse med højhastighedstog (TGV og ICE), og da vi skal skifte i Karlsruhe, er vores tog forsinket. Undervejs øges forsinkelsen, og jeg kan via Deutsche Bahns app se, at vi ikke kan nå vores planlagte forbindelse i Hamborg-Altona. Heldigvis er der en anden forbindelse til Neumünster, som vi kan nå, hvis vi skifter i Hamborg stedet for Hamborg-Altona, og vi når derfor frem til Neumünster ca. 21:30 - kun 20 minutter forsinket. Ikke specielt overvældende, når man tænker på den distance, vi har tilbagelagt. Og det var heldigvis nemt at finde et alternativ i app'en undervejs.

Statuer sf paver

Afslapning i Neumünster

I Neumünster gik tiden med shopping i centrum og Outlet-byen lidt uden for centrum.

Efter en enkelt dag i Neumünster går turen det sidste stykke hjem, og kl.14:45 står vi igen på Odense Banegård endnu en skøn togferie og en masse oplevelser rigere.

Rejseplan				
Dato	Rute	Rejsetid	Distance	Togselskaber
5. juli	Odense – Rotterdam	14 timer	798 km	DSB, DB, Thalys
9. juli	Rotterdam - Barcelona	11,5 time	1475 km	Thalys, TGV
12.	Barcelona - Sevilla	5,5 time	996 km	AVE
16.	Sevilla - Avignon	11 timer	1419 km	AVE, TGV
19.	Avignon - Neumünster	13,5 timer	1422 km	TGV, DB
21.	Neumünster - Odense	3 timer	247 km	DB, DSB

Status for hjemmesiden

Tekst og foto af Svend Gundestrup

I skrivende stund har 154825 været inde og besøge hjemmesiden siden dens start tilbage i 2006, - for 1 år siden havde der været 126.609 besøgende.

Desværre mangler der nogle billeder fra vinteren 2013+2014, så hvis du ligger inde med nogle, så send dem til webmasteren.

Der er også uploadet +200 fotos i 2019.

Hele hjemmesiden har fået nyt layout, og blevet mere simpelt og overskueligt i forhold til tidligere.

Der er sket løbende opgraderinger af hjemmesiden, ikke kun sikkerhedsmæssigt, men også i forhold til optimering af hastighed.

Jeg vil igen opfordre alle til at indsende ideer, materiale, billeder eller lignende til webmasteren, så hjemmesiden forsat kan vokse.

<https://www.rutenskiklub.dk>

Med venlig hilsen og tak

Svend Gundestrup/Webmaster
svend@gundestrup.dk

Webmaster som kattekonge

begyndte at tø.

Vi havde en på alle måder, fantastisk tur. Vejret var i den grad med os. Helge Ingstads hytte kan varmt anbefales, og hvis man skulle have lyst til at prøve kræfter med et legendarisk skiløb, kan Birkebeinerrennet varmt anbefales. Logistikken omkring arrangementet er yderst velsmurt, og stemningen er i top.

Næste mål?? Tja, efter lidt rødvin og varme i kroppen planlægger vi nu at tage til Jokkmokk i 2021

(Nordenskjöldloppet) Verdens hårdeste ét-døgnsløb. En (lidelses-)beretning følger....

Klar til start

Lunch på Ruten Fjellstue

Referat af generalforsamling 2019

Referent: Anne Skodborg - Foto: Flemming Koue

Ruten Skiklubs generalforsamling blev afholdt d. 6. maj 2019 på Ishøj Vandrehjem. Inden generalforsamlingen var der en guidet tur ved Ole Bertelsen rundt i Køgebugt Strandpark, hvor en del af deltagerne deltog trods meget friskt vejr. Herefter var der spisning, kokken havde ladet sig inspirere af det Thailandske køkken så buffeten var lidt utraditionel, men meget lækker. Bagefter tog vi hul på den lidt mere 'alvorlige' del nemlig generalforsamlingen mens vi drak kaffe, spiste kage og nød en rabarber shot.

Dagsorden

1. Valg af dirigent
2. Formandens beretning
  - a Nyt fra Ruten
  - b Nyt om hjemmesiden
3. Kassererens beretning
  - a Fastlæggelse af årskontingent. Forslag: 140 kr
4. Valg af bestyrelse og redaktion
  - a Udpegning af ugeskribenter
5. Valg af redaktør
6. Valg af revisor og revisor suppleant
7. Indkomne forslag fra medlemmer og/eller bestyrelse
8. Eventuelt

Pkt. 1 – Valg af dirigent

Ole Bertelsen blev valgt til dirigent, og han konstaterede straks at generalforsamlingen var rettidigt indkaldt, hvilket vil sige i passende tid, da der ikke står noget om dette i reglerne.

Pkt. 2 – Formandens beretning v/Therese Vedel

Medlemstallet ligger nogenlunde stabilt, vi skal dog gøre mere for at få fat i børnefamilierne for at kunne holde kontinuiteten. Dette gælder både medlemskab og klubbens aktiviteter.

Formanden havde været på Ruten i uge 7 og 8 i år og redegjorde fint for det lidt udfordrende skiføre, som hun selv havde klaret ved at skifte fra ski til snesko, hvilket åbnede muligheder for at komme rundt andre steder, hvor man ikke kan komme frem på ski, og kan i øvrigt varmt anbefales.

Løjpemaskinen, som nu er døbt Holger, blev også nævnt i formandens beretning. Der er ingen tvivl om, at vi er mange, der bekymrer os om Holgers ve og vel, så derfor havde vi i bestyrelsen besluttet at strikke en 'Find Holger' hue i håbet om, at Holger holder mange år endnu.

Holger på arbejde

Ruten er også en fin oplevelse om sommeren hvad enten det er i forbindelse med Peer Gynt Festspillene eller er som vandreferie.

Pkt. 2a – Sidste nyt fra Fjellstuen v/Berit

Berit kunne berette om vinterens meget omskiftelige vejr og skiføre, hvor det meget atypisk havde været tøvejr i sidste del af uge 7 og næsten hele uge 8. Til gengæld havde marts måned været perfekt med sne, frost og høj sol for slet ikke at tale om påsken. Desværre faldt påsken meget sent i år, hvilket betyder at mange har pakket skiene væk og indstillet sig på forår. Selvom de første forårstegn allerede havde vist sig på Fjellstuen, så var alle Berits krukker med påskeliljer blevet dækket af sne i begyndelsen af maj, men skiene blev pakket væk d. 26. april.

Måske er det dette omskiftelige vejrlig vi skal indstille os på i frem-

det blev en kort (men intens) træningstur i perfekt spor, inden Arthur og Berit beværtede frokost på vanligt højt niveau.

Hjemme hos Helge igen, stod den på aftensmad (pasta-party) og en evigt tilbagevendende diskussion om smørring, tøj osv. Et par glas rødvin blev det også til, bare for at dulme nerverne, selvfølgelig.

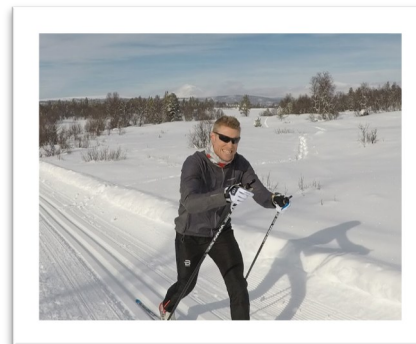
RACE-DAY: Alle var pakkede og klar til tiden, så der var ingen stress op til starten. Dele af selskabet havde været afsted før, og var således seedede.

Solen skinnede fra en skyfri himmel og vinden havde lagt sig, da starten gik i bageste led – jagten var begyndt

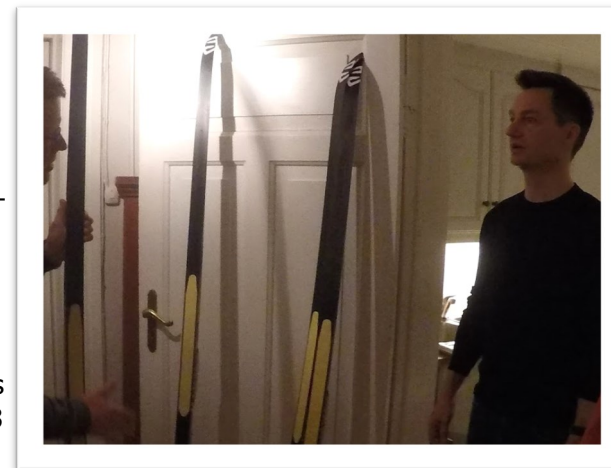
Det skulle vise sig at trods den kortere strækning (53 km), ville det på ingen måde blive en nem omgang. For det, der manglede i kilometer, var til gengæld lagt til i højdemeter. Kort sagt, det går MEGET opad, og stort set ikke nedad (dvs. det lægger man ikke mærke til grundet udmattelse). Ikke desto mindre en fantastisk flot tur hen over fjeldene og fantastisk opbakning / forplejning fra de lokale nordmænd m.fl.

Jeg kom træet i mål, ingen tvivl om det. Jeg skulle nok have brugt noget mere tid på rullskiene i efteråret. Hele flokken trillede ind en efter en, og vi fejrede det selvfølgelig om aftenen. Lidelserne forgår, men røverhistorierne består (og bliver bedre, år for år).

Dagen derpå var vejret slået om, og nu en regulær snestorm. Nordmændene lader sig dog ikke kue, og kører troligt løjperne alligevel. Dette ville vi gerne honorere, og tog derfor til Sjusjøen og kørte en kort tur. Derefter blev der pakket bil og kørt mod Gardamoen, alt imens det

Træningstur

Er udstyret i orden?

Birkebeiner-Rennet 2019

Tekst og foto Bo Bregenhof

Så kunne det ikke udsættes længere...

2019 skulle være året, hvor der skulle prøves kræfter med Birkebeinerrennet, et løb der næsten må betegnes som at være på "hjemmebane" for en garvet Ruten-gæst.

For to år siden havde samme gruppe (af middel-aldrende mænd) succesfuldt erobret VASA-løbet i Sverige, og da Birke-ruten "kun" var cirka den halve distance, kunne det ikke være den store udfordring. Af samme årsag havde forberedelsen ikke været helt så omfattende, og der var desuden skruet gevaldigt op for hyggen. Ud var gået den lange bustur og den dårlige søvn og forplejning på en skole i midt-Sverige.

Helge Ingstads gamle bolig

Og ind var kommet en hurtig fly tur til Oslo, før vi halvandet døgn før start, ankom til den legendariske nordmand, Helge Ingstads, gamle boligkompleks som stort set stod intakt, siden han forlod det (hvis man ikke kender til Helge Ingstad, er han bestemt tiden værd at læse om – der findes en af hans bøger på fjeldstuen).

Dagen før løbet blev brugt på en tur til Håkans Hallen, for at indregistrere, samt kigge lidt i grej-out-letten, som var sat op til lejligheden. Jeg var egentligt godt tilfreds med mit eget grej, men kom alligevel derfra med et par poser.

Derefter tog vi turen i strålende solskin til Ruten Fjellstue, hvor

På Ruten Fjellstue

tiden, hvem ved?

I sommerperioden vil Berit og Arthur rydde op i skistalden, så der bliver sorteret i almindelige ski og ski med feller, som Berit varmt anbefalede, da de dur i al slags skiføre.

I sommeren 2019 bliver der også en ny opsætning af Peer Gynt og i år bliver det med et lokalt og dansk islæt, fordi skuespilleren, som skal spille Peer Gynt er født i Danmark og hans far er fra Espedalen.

Til slut kunne Berit fortælle, at Holger har det godt og er på vej ind i egen garage hjemme på Fjellstuen.

Pkt. 2b – Hjemmesiden v/Svend Gundestrup

Svend fortalte at hjemmesiden er velbesøgt med i alt 142.000 besøg. Der ligger ca. 3000 fotos på hjemmesiden og galleriet vokser heldigvis. I øvrigt er fotos fra galleriet anvendt til den ny sangbog.

Svend opfordrede alle til at bidrage med fotos og beretninger til hjemmesiden.

Pkt. 3 – Kassererens beretning v/Michael Rolf Jacobsen

Kassereren kunne berette om et lidt mere kompliceret regnskab på grund af jubilæumsturen, som i det omdelte regnskab er bogført under indtægter.

Med hensyn til medlemstal og kontingentindbetaling, så har kassereren bemærket, at klubben fik nogle nye medlemmer, som gerne ville med på jubilæumsturen, disse har dog ikke bibeholdt medlemskabet. Enkelte medlemmer har betalt dobbelt kontingent og har således også betalt for 2020.

Klubben kommer ud af 2018 med et underskud på 4250 kr og en balance på 10.000 kr.

Bestyrelsen havde stillet forslag om at hæve kontingentet med 5 kr til 140 kr, dette blev vedtaget.

Pkt. 4 – Valg af bestyrelse

Bestyrelsen: Michael Rolf Jacobsen, Therese Vedel, Svend Gundestrup og Anne Skodborg var alle villige til genvalg og blev genvalgt. Det lykkedes ikke at finde et nyt medlem til bestyrelsen.

Pkt. 6 – Valg af redaktør

Da Flemming Koue efter mange års utrættelig indsats med skiklub-
bens blad har valgt at træde tilbage fra posten som redaktør, har
bestyrelsen besluttet at dele opgaverne i mellem dens medlemmer.

Michael: Annoncer

Anne: Ugeskribenter

Therese: Samler artikler og holder overblikket

Svend: Teknisk supervision

Herefter blev ugeskribenterne udpeget.

Pkt. 7 – Valg af revisor

Ole Bertelsen blev genvalgt.

Pkt. 7a – Valg af revisor suppleant

Rasmus Bugge Jensen blev genvalgt.

Pkt. 8 – Indkomne forslag fra medlemmer og/eller bestyrelsen

Der var ingen forslag fra medlemmerne, men bestyrelsen havde stillet forslag om at flytte tidspunktet for afholdelse af generalforsamlingen til den første søndag i maj og som frokost arrangement.

Begrundelsen herfor var at det er nemmere for børnefamilier at deltage i generalforsamlingen midt på dagen og de medlemmer, som har langt at køre, vil måske også deltage i højere grad, hvis det bliver midt på dagen.

Forslaget blev vedtaget, dermed bliver næste års

Berit fik en hue til Holger

generalforsamling søndag d. 3. maj 2020 kl. 12.

Pkt. 10 – Eventuelt

Flemming Koue ønskede den nye redaktion (bestyrelsen) held og lykke med arbejdet, og han vil gerne give gode råd og vejledning.

Berit havde guldmærker med til dem, som ikke fik i vinter, fordi mærkerne var i restordre.

Berit forberedte os også på prisstigninger på Fjeldstuen på grund af stigende udgifter til bl.a. strøm og lønninger. Samtidig fortalte hun også om tankerne bag et nyt koncept med differentierede priser, så man kan smøre en madpakke om morgenen og dermed droppe frokosten på Fjellstuen.

Dermed var generalforsamlingen overstået og vi kunne gå videre til konkurrencen, som i år var lavet af Ole og Hanne Risør.

Vanen tro var der fine præmier fra Fjellstuen og i år blev 1. præmien vundet af Hans-Erik Andersen.

Berit med vinderen